

som »intetsigende«. — For Socialdemokraterne talte *Hans Nielsen*, der sluttede sig til Statsministerens Udtalelser, medens Venstres Ordfører, *Madsen-Mygdal*, udtalte, at Partiet ikke kan anse den af Ministeriet truffne Afgørelse for heldig, og han sluttede saaledes: »Vi ønsker ikke at bruge denne Sag politisk, men vi tillader os at rette en Opfordring til Ministeriet — idet vi udtaler Haabet om, at Ministeriet vil tage denne Opfordring under alvorlig Overvejelse —, en Opfordring om paa ny at beskæftige sig med Sagen og at tilstræbe en Ordning, der i højere Grad, end det — i hvert Fald efter vor Mening — nu er sket, sikrer Handelsministeriet — og det er det vigtigste i Sagen — den Autoritet, som dets Virksomhed forudsætter.« — De Konservatives Ordfører, *Christmas Møller*, betegnede den af Ministeriet truffne Afgørelse som kun værende »en halv Afgørelse«, idet de Embedsmænd, der har faaet en Tilrettevisning, alligevel beholdes i Embederne, hvorved »Embedets Autoritet« ikke er tilstrækkelig haandhævet. Han sluttede med at sige: »Vi maa hævde, at det, som Rigsdagen og som Regeringen maa have Blikket aabent for, er, om man i Fremtiden kan bygge paa denne Afgørelse, eller om den ministerielle Autoritet i et Ministerium, som har med saa mange store, vigtige Sager at gøre, ikke paa et eller andet Tidspunkt maa kræve, at man eventuelt gaar en anden Vej end den, man har valgt.« — De Radikales Ordfører, *Niels Frederiksen*, udtalte, at hans Parti »billigede hele den Maade, hvorpaa denne Sag er løst af Regeringen. Vi anerkender den Fremgangsmaade angaaende Undersøgelse af hele Sagen, der er anvendt. Vi mener, at den Undersøgelse, der er foretaget denne Sag vedrørende, er af en saadan Art, at den giver Offentligheden det Indtryk, at selv de højeste Embedsmænd har Ret til og Krav paa, at der foregaar en Undersøgelse af deres Embedsførelse, inden de dømmes, men at Offentligheden ogsaa har Krav paa, at Undersøgelsen foregaar paa en saadan Maade, at det bliver klargjort, at der ikke er Grundlag for at gøre retslig Ansvar gældende overfor vedkommende. Den Afgørelse, der er truffet i Sagen, kan vi ligeledes billige.« — Retsforbundets Ordfører, *Geert-Jørgensen*, forklarede, hvorfor hans Parti var gaaet med til at stille Forespørgselen, nemlig for at faa Spørgsmaalet om Ministerens Ansvar klaret. Under den fortsatte Forhandling stillede *Hans Nielsen* følgende Paastand paa *Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget tager den af Ministeriet i Tilslutning til Rigsadvokatens Undersøgelse afgivne Redegørelse om Arendrup-Sagen til Efterretning og godkender de af Ministeriet iværksatte Foranstaltninger,
gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«